

اثربخشی آموزش شناختی رفتاری بر خودکارآمدی ادراک شده و سرزندگی تحصیلی در دانش آموزان پایه ششم ابتدایی

عمه لیلا بشارتلو، مینا شیرزاد و مسعود درنواز

چکیده

هدف اصلی تحقیق اثربخشی آموزش شناختی رفتاری بر خودکارآمدی ادراک شده و سرزندگی تحصیلی در دانش آموزان پایه ششم ابتدایی بود. روش پژوهش حاضر، نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمومن- پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری پژوهش شامل تمامی دانش آموزان پایه ششم ابتدایی شهر مینودشت در سال تحصیلی ۹۵-۹۶ بود. با استفاده از روش نمونه گیری تصادفی ساده، ۳۰ دانش آموز انتخاب و پس از همگن سازی در دو گروه آزمایش (۱۵ دانش آموز) و کنترل (۱۵ دانش آموز) گماشته شدند. جهت جمع آوری داده ها، از پرسشنامه خودکارآمدی موریس (۲۰۰۱) و پرسشنامه دهقانی زاده و حسین چاری (۱۳۹۱) استفاده شد. داده ها با استفاده از نرم افزار آماری SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. روش های آماری فراوانی، میانگین و انحراف استاندارد برای توصیف داده ها و تحلیل کوواریانس برای بررسی فرضیه های تحقیق بکار گرفته شدند. نتایج نشان داد که آموزش شناختی رفتاری تاثیر معناداری بر خودکارآمدی ادراک شده دانش آموزان داشته است. همچنین، پس از آموزش شناختی رفتاری، سرزندگی تحصیلی دانش آموزان بطور معناداری افزایش یافته بود. بنابراین، می توان نتیجه گرفت که با آموزش شناختی رفتاری می توان خودکارآمدی ادراک شده و سرزندگی تحصیلی دانش آموزان را بهبود بخشید.

واژه های کلیدی: آموزش شناختی رفتاری، خودکارآمدی ادراک شده، سرزندگی تحصیلی، دانش آموزان